1. Когда Я врачевал Израиля, открылась неправда Ефрема и злодейство Самарии: ибо они поступают лживо; и входит вор, и разбойник грабит по улицам.
УПО: Коли Я лікую Ізраїля, то виявляю гріх Єфремів та зло Самарії, бо роблять вони неправдиве, і злодій приходить, грабує на вулиці банда.
KJV: When I would have healed Israel, then the iniquity of Ephraim was discovered, and the wickedness of Samaria: for they commit falsehood; and the thief cometh in, and the troop of robbers spoileth without.

2. Не помышляют они в сердце своем, что Я помню все злодеяния их; теперь окружают их дела их; они пред лицем Моим.
УПО: І не думають в серці своєму, що Я пам'ятаю про все їхнє зло. Тепер їхні вчинки ось їх оточили і перед обличчям Моїм поставали.
KJV: And they consider not in their hearts that I remember all their wickedness: now their own doings have beset them about; they are before my face.

3. Злодейством своим они увеселяют царя и обманами своими--князей.
УПО: Вони злістю своєю втішають царя, а своїми обманами зверхників.
KJV: They make the king glad with their wickedness, and the princes with their lies.

4. Все они пылают прелюбодейством, как печь, растопленная пекарем, который перестает поджигать ее, когда замесит тесто и оно вскиснет.
УПО: Усі вони чинять перелюб, мов піч, яку пекар розпалює, що напалювати перестає, як тісто замісить та вкисне воно.
KJV: They are all adulterers, as an oven heated by the baker, who ceaseth from raising after he hath kneaded the dough, until it be leavened.

5. `День нашего царя!` [говорят] князья, разгоряченные до болезни вином, а он протягивает руку свою к кощунам.
УПО: У святковий день нашого царя похворіли князі від жару вина, і він простяг до насмішників руку свою.
KJV: In the day of our king the princes have made him sick with bottles of wine; he stretched out his hand with scorners.

6. Ибо они коварством своим делают сердце свое подобным печи: пекарь их спит всю

ночь, а утром она горит, как пылающий огонь.
УПО: Бо їхнє нутро, як піч, у них палає їхнє серце: всю ніч спить їхній гнів, а на ранок горить, як палючий огонь.
KJV: For they have made ready their heart like an oven, whiles they lie in wait: their baker sleepeth all the night; in the morning it burneth as a flaming fire.

7. Все они распалены, как печь, и пожирают судей своих; все цари их падают, и никто из них не взывает ко Мне.
УПО: Вони всі гарячі, як піч, і суддів своїх пожирають. Усі царі їхні попадали, між ними нікого нема, хто б кликав до Мене.
KJV: They are all hot as an oven, and have devoured their judges; all their kings are fallen: there is none among them that calleth unto me.

8. Ефрем смешался с народами, Ефрем стал, как неповороченный хлеб.
УПО: Змішався Єфрем із народами, Єфрем став млинцем, що печеться неперевернений.
KJV: Ephraim, he hath mixed himself among the people; Ephraim is a cake not turned.

9. Чужие пожирали силу его и он не замечал; седина покрыла его, а он не знает.
УПО: Його силу чужі пожирають, та про те він не знає, вже й волосся посивіло в нього, а того він не знає.
KJV: Strangers have devoured his strength, and he knoweth it not: yea, gray hairs are here and there upon him, yet he knoweth not.

10. И гордость Израиля унижена в глазах их и при всем том они не обратились к Господу Богу своему и не взыскали Его.
УПО: І гордість Ізраїля свідчить на нього, і до Господа, Бога свого вони не вертаються, і не шукають Його у всім цім.
KJV: And the pride of Israel testifieth to his face: and they do not return to the LORD their God, nor seek him for all this.

11. И стал Ефрем, как глупый голубь, без сердца: зовут Египтян, идут в Ассирию.
УПО: А Єфрем став, як голуб, нерозумний, немудрий: закликають в Єгипет, а йдуть в Асирію.
KJV: Ephraim also is like a silly dove without heart: they call to Egypt, they go to Assyria.

12. Когда они пойдут, Я закину на них сеть Мою; как птиц небесных низвергну их; накажу их, как слышало собрание их.
УПО: Як підуть вони, розтягну Свою сітку над ними, стягну їх додолу, мов птаство небесне, за злобою їхньою Я їх караю.
KJV: When they shall go, I will spread my net upon them; I will bring them down as the fowls of the heaven; I will chastise them, as their congregation hath heard.

13. Горе им, что они удалились от Меня; гибель им, что они отпали от Меня! Я спасал их, а они ложь говорили на Меня.
УПО: Горе їм, бо від Мене вони відійшли, погуба на них, бо повстали вони проти Мене! Хоч Я викупив їх, та вони проти Мене говорять неправду.
KJV: Woe unto them! for they have fled from me: destruction unto them! because they have transgressed against me: though I have redeemed them, yet they have spoken lies against me.

14. И не взывали ко Мне сердцем своим, когда вопили на ложах своих; собираются из-за хлеба и вина, а от Меня удаляются.
УПО: І вони в своїм серці не кличуть до Мене, як виють на ложах своїх, точать сварку за хліб та вино, і відступають від Мене.
KJV: And they have not cried unto me with their heart, when they howled upon their beds: they assemble themselves for corn and wine, and they rebel against me.

15. Я вразумлял [их] и укреплял мышцы их, а они умышляли злое против Меня.
УПО: А Я їх картав, їхні рамена зміцняв, а вони зло на Мене задумують...
KJV: Though I have bound and strengthened their arms, yet do they imagine mischief against me.

16. Они обращались, но не к Всевышнему, стали--как неверный лук; падут от меча князья их за дерзость языка своего; это будет посмеянием над ними в земле Египетской.
УПО: Вони навертаються, та не до Всевишнього, стали, немов той обманливий лук... Упадуть від меча їхні князі за гордість свого язика, це їхня наруга в єгипетськім краї!
KJV: They return, but not to the most High: they are like a deceitful bow: their princes shall fall by the sword for the rage of their tongue: this shall be their derision in the land of Egypt.